

647.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 5 lipca 1928 r.

o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej na obszarze miasta stołecznego Warszawy.

Na podstawie art. 85 do 89 i 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Miasto stołeczne Warszawa stanowi odrębną jednostkę administracyjną dla celów administracji ogólnej.

§ 2. Na czele administracji ogólnej w m. stoł. Warszawie stoi Komisarz Rządu, mianowany przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony jej przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Komisarz Rządu pod względem osobowym podlega Ministrowi Spraw Wewnętrznych, pod względem służbowym zaś, zależnie od rodzaju spraw, wchodzących w zakres jego działania, poszczególnym ministrom właściwym dla danego działu administracji.

§ 4. Komisarz Rządu jest na obszarze m. st. Warszawy:

1) przedstawicielem Rządu, sprawującym z tego tytułu funkcje, określone w obowiązujących przepisach lub specjalnie zlecone przez Rząd;

2) szefem administracji ogólnej w zakresie, określonym przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 5. Jako przedstawiciel Rządu, Komisarz Rządu ma obowiązek i prawo:

1) wyłącznego reprezentowania Rządu przy uroczystych wystąpieniach;

2) uzgadniania działalności całej administracji państwowej na obszarze m. st. Warszawy w myśl zasadniczej linii działalności Rządu;

3) ogólnego nadzoru nad sprawami osobowymi funkcjonarjuszów państwowych ze stanowiska interesów Państwa oraz wymogów bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego;

4) uzgadniania działalności administracji cywilnej, jako też interesów gospodarczych podległego mu okręgu administracyjnego z potrzebami obrony Państwa.

W powyższym zakresie do Komisarza Rządu mają zastosowanie przepisy art. 10 — 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. z tem, iż odnośne uprawnienia Komisarza Rządu, z wyjątkiem wymienionych w punkcie 1 art. 20 powyższego rozporządzenia, nie odnoszą się do władz i organów centralnych oraz ich funkcjonarjuszów.

Wylądne prawo reprezentowania Rządu przy uroczystych wystąpieniach na obszarze m. stoł. Warszawy nie dotyczy wypadków, w których Rząd reprezentowany jest przez swoich członków lub osoby, specjalnie przez Rząd do tego upoważnione.

§ 6. Dla celów administracji ogólnej obszar m. st. Warszawy dzieli się na trzy powiaty grodzkie, a mianowicie:

- 1) Warszawa — Północ,
- 2) Warszawa — Południe,
- 3) Warszawa — Praga.

Linją graniczną powiatów: Warszawa — Północ i Warszawa — Południe jest granica miasta oraz rzeka Wisła, jako też następująca linja: od granicy miasta lewym brzegiem rzeki Wisły od ulicy Steinkellera, ulicą Steinkellera do ulicy Bugaj, ulicą Bugaj od ulicy Steinkellera do ulicy Celnej, ulicą Celną przez Stare Miasto, przyczem cały rynek z wyjątkiem strony Zakrzewskiego należy do powiatu Warszawa — Północ, ulicą Piekarską, ulicą Kapitulną, ulicą Miodową od Kapitulnej do Placu Krasińskich, Placem Krasińskich, przyczem strona numerów parzystych należy do powiatu Warszawa — Północ, ulicą Nowiniarską do ulicy Świętojerskiej, ulicą Świętojerską od Nowiniarskiej do Nalewek, ulicą Nalewki do Nowolipek, ulicą Nowolipki do ulicy Przejazd, ulicą Przejazd do Leszna, ulicą Leszno od ulicy Przejazd do ulicy Solnej, ulicą Solną od Leszna do Elektoralfnej, ulicą Elektoralfną od Solnej do Zimnej, ulicą Zimną przez Plac Żelaznej Bramy do ulicy Rynkowej, ulicą Rynkową do Grzybowskiej, ulicą Grzybowską od Rynkowej do Ciepłej, ulicą Ciepłą od Grzybowskiej do Twardej, ulicą Twardą od Ciepłej do Żelaznej, ulicą Żelazną od Twardej do Alei Jerozolimskich, Alejami Jerozolimskimi od Żelaznej do Grójeckiej, od Grójeckiej wzdłuż toru kolejowego do granic miasta.

Linję graniczną powiatu Warszawa — Praga stanowi granica miasta oraz rzeka Wisła.

Za linje graniczne należy uważać:

- 1) linję biegnącą wzdłuż granicy miasta, o ile chodzi o granice miasta;
- 2) na ulicach, linję przebiegającą przez środek danej ulicy;
- 3) za linję rzeki Wisły: linję biegnącą lewym brzegiem Wisły po stronie Starostw: Warszawa — Północ i Warszawa — Południe.

§ 7. Na czele powiatów grodzkich stoją starostowie grodzcy, mianowani przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Starostowie grodzcy podlegają pod względem osobowym w granicach przepisów, regulujących stosunki państwowej służby cywilnej, Komisarzowi Rządu względnie Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zaś pod względem służbowym bezpośrednio Komisarzowi Rządu.

§ 8. Do zakresu działania starostów grodzkich należą na obszarze powierzonych im powiatów wszystkie sprawy administracji państwowej, o ile na mocy obowiązujących przepisów nie są zastrzeżone właściwości władz naczelnych, Komisarza Rządu i innych władz państwowych, ani nie należą do za-

kresu działania samorządu miejskiego m. stoł. Warszawy.

§ 9. Komisarz Rządu i starostowie grodzcy działają w granicach swej kompetencji pod osobistą odpowiedzialnością, samodzielnie i jednoosobowo, o ile przepisy prawne nie przewidują kolegalnego załatwiania spraw.

Postanowienia art. 40 — 63 i 80 — 84 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. nie mają zastosowania do Komisarza Rządu i starostów grodzkich.

§ 10. Komisarz Rządu i starostowie grodzcy załatwiają sprawy, należące do ich kompetencji, przy pomocy Komisarjatu Rządu względnie starostw grodzkich oraz przy pomocy innych podległych im na obszarze m. stoł. Warszawy urzędów i organów.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wszelkie państwowe władze, urzędy i organa na obszarze m. st. Warszawy, niezespolone dotąd z władzami administracji ogólnej, a sprawujące funkcje w zakresie spraw, przekazanych Komisarzowi Rządu względnie starostom grodzkim, zostają włączone w skład Komisarjatu Rządu i starostw grodzkich względnie podporządkowane na ogólnych zasadach Komisarzowi Rządu i starostom grodzkim.

§ 11. W zakresie organizacji Komisarjatu Rządu i starostw grodzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach mają zastosowanie przepisy, zawarte w art. 32 — 39 i 68 — 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.

Do czasu wydania przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 36 i 69 powyższego rozporządzenia, mają w tym względzie ponadto analogiczne zastosowanie zasady, zawarte w rozporządzeniach Rady Ministrów: z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 488, 489, 490), z dnia 30 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 236) i z dnia 11 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 225), o ile nie są sprzeczne z postanowieniami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.

Zastępca Komisarza Rządu otrzymuje tytuł Wicekomisarza Rządu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1920 r. w przedmiocie tymczasowej organizacji władzy administracyjnej I-ej instancji w miastach: Warszawie, Łodzi i Lublinie (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 106), o ile odnosi się do m. stoł. Warszawy, jako też inne przepisy, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

§ 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz zainteresowanym ministrom, w porozumieniu z tym Ministrem.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*